

Тут поселилася пам'ять...

Кожен прожитий день відходить в історію. Порохом забуття криваються пережиті події і факти. Але трапляються моменти, коли необхідно відтворити минуле.

І тоді виручають музейні заклади – хранителі нашої історії, скарбниці пам'яті з безліччю експонатів, документів, записів, листів, фотографій...



НАЦІОНАЛЬНО-ДУХОВНІ святині, які тією чи іншою мірою зворушують і бентежать душі людські, є чи не в кожному поселенні. Бо навіть найменше село має свою історію, свій діалект, своїх героїв і свої особливості. Ось чому районний музей приділяє стільки уваги розвитку краєзнавства. Його двері завжди відчинені для допитливих розумом і серцем. І в ньому, як у скарбниці, поруч знаходяться минуле і сучасність, численні пам'ятки матеріальної і духовної культури. Він засвідчує, що протягом всієї тисячолітньої історії наш народ нагромадив безцінні витвори мистецтва. Вони говорять про велич і могутність. І якщо зруйнувати цей скарб – народ також втратить своє обличчя.

Нашаровуючись все новими новаціями на мову, звичаї і культуру народу, роки й віки перебімає-

товариство по охороні пам'яток та визначних місць. Воно активно включалося в патріотичне виховання молоді. Але з чієєю „легкої” руки його ліквідовано. І хочеш-не хочеш – ця робота стала прерогативою нашого музею, який, не маючи статусу державного, має натомість низку проблем.

Щоб придбати потрібний експонат або задокументувати важливу історичну подію, потрібен не лише транспорт, а й диктофон, відеокамера чи хоча б фотоапарат. Комп'ютер для нас – взагалі з ряду фантастики. Та й одна людина – в полі не воїн. І все ж, попри негарзди музей діє. Намагаючись, щоб стежка до нього не заростала. Тож завдання – придбання нових експонатів, збагачення експозиції. У нас чимале зібрання одягу і взуття, речей хатнього вжитку, знімків, листів, книг, доку-

ментальні монетажі і виставка ткацьких виробів заслуженої майстрині народної творчості Ганни Леончук. У музейних матеріалах – гордість нашого поліського краю. І що характерно, до нас знають стежку і з-за меж району. З багатьох куточків України до нас прибувають шанувальники миттєвщини. Про них нагадують вдячні записи у книзі відгуків.

Кожний при бажанні може завітати в музей. І я впевнена: серед численних експонатів знайде щось душевно близьке і дороге. Десятки, сотні цікавих людських доль постануть перед вами. І оживе Історія – прадавня і сучасна, обдаровуючи вас ні з чим незрівняними почуттями. Своєю порадю, пропозицією, а може – й своїм внеском ви зробите власний вклад у літопис рідного краю. Тож сподіваючись на таку спів-

і тяжкі дні підневільного життя. А події недалекого минулого? Відгриміла переможними салютами війна. Затихають пережиті страждання. Але чи не станеться так, що й значимість Великої Перемоги з часом применшуватиметься, а уроки пережитої трагедії забуватимуться? В недалекому минулому і в нашому районі діяло

Частими в нас стали оглядові і тематичні екскурсії, пересувні і тимчасові виставки, зустрічі з цікавими людьми. Ми консультиємо студентів при написанні рефератів, надаємо методичну допомогу по створенню сільських музейних експозицій. Цікаво у нас проходять уроки рідної мови, літератури та історії. Діють численні

Лідія ПОЛІЩУК,
завідуюча районним історико-краєзнавчим музеєм.

На знімку: Лідія ПОЛІЩУК, завідуюча Любахівською бібліотекою Любов МОТЬКО та юні читачі цієї бібліотеки під час екскурсії в музеї. Фото О. Городного.